

20 Mill. Kr., senere 30 Mill., og at de nu vare oppe paa 36 Mill. Jeg skal kun gøre det ærede Medlem for Slagelse opmærksom paa, at saaledes har jeg ikke udtalt mig, ikke paa nogen Maade. Det ærede Medlem kan for Resten læse efter i Tidenden, og han vil se, at mine Udtalelser faldd paa en ganske anden Maade. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de af mig nævnte Summer, som Befolkningen maatte udrede til de beskyttede Erhverv, ere rigtige. De Tal, jeg nævnte, støtte sig nemlig ikke alene paa Beregninger, der i sin Tid ere foretagne af forhenværende Folketingsmand, Grosserer Køedt, men støtte sig ogsaa paa Beregninger, der ere foretagne af C. la Cour, sammen med Statsøkonom Falbe Hansen, og som ere blevne anstillede i 1892. Paa Grundlag deraf er jeg kommen til det Resultat, at hele Toldbyrden, saavel den synlige som den usynlige, for hele Landets Befolkning i dette Aar var 53 Mill. Kr. Men naar vi saa se, at Statens Indtægter af Toldskatterne det samme Aar kun vare 31 Mill. Kr., kommer man absolut til den Slutning, at den usynlige Told, altsaa den Del af Tolden, som Befolkningen maatte svare til de beskyttede Industrier, beløber sig til 22 Mill. Kr. Det er noget, som ikke kan modbevise.

Længere hen i sit Foredrag siger det ærede Medlem for Slagelse, at man har en Statistik, der viser, at Industriens Toldbeskyttelse kun andrager $5\frac{1}{2}$ Kr. pr. Hoved, og saa føjer han til, at den Beskyttelse udnyttes kun med $2\frac{3}{4}$ Kr. pr. Hoved af Landets Befolkning. Jeg tror ikke, de Tal passe. Statistik er godt nok, men der er den Mangel ved Statistikken, at den ikke kan bevise Rigtigheden af sine egne Tal, og jeg har, som sagt, en vis Tvivl om disse Tal. Hvis det var rigtigt, at hele den Del af Beskyttelsen, som blev udnyttet herhjemme, kun beløber sig til $2\frac{3}{4}$ Kr. pr. Hoved, vilde det kun betyde en Beskatning af hele Befolkningen af omtrent 6 Mill. Kr. om Aaret. Og naar det under Forhandlingerne her i disse Dage er godtgjort saavel af den højterede Finansminister som af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerbyen) og det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), at alene den Beskyttelse, som Sukkerfabrikkerne sidde inde med, andrager omtrent

4 Mill. Kr., synes det mig at være noget naivt at tro, at alle de andre beskyttede Industrier her i Landet kun skulde opkræve en forhøjet Pris af tilsammen 2 Mill. Kr.

Men lad os nu for en Gangs Skyld gaa ud fra den Forudsætning, at de beskyttede Erhverv kun udnytte Beskyttelsen med $2\frac{3}{4}$ Kr. pr. Individ, hvad vilde saa Resultatet blive? Resultatet vilde blive det, at det ærede Medlem for Slagelse har ført et endda ret slaaende Bevis for, at vor beskyttede Industri saa udmærket godt kan undvære Halvdelen af den nuværende Beskyttelse. Det ærede Medlem har ført Beviset saa godt som muligt, idet han har godtgjort, at vi kunne nedsætte Industribeskyttelsen med 45 pCt., og saa er Industrien endda i Stand til at holde Udlandets Konkurrence ude, og jeg tror, jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at vilde Industrien herhjemme i Danmark være tilfreds med en saadan Nedsættelse, ere vi selvfølgelig raske til at slaa til, saa kunde vi faa en glimrende Toldlov, men det vilde de vist protestere stærkt imod.

Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa at omtale Landbrugets Stilling, og jeg indrømmer, at det ærede Medlems Udtalelser her som Helhed vare ret anerkendende, men saa siger det ærede Medlem, at det er et lovlig stort Overmod og stor Selvtillid, at vi i dette lille bitte Land, som er omgivet af store Lande med høje Toldmure, ville sige: Vi blæse jer alle et Stykke, vi lave Frihandel, saa kunne I andre lave Beskyttelse. Saa omtrent lød det ærede Medlems Udtalelser. Nu tror jeg, at det ærede Medlem kan være forvisset om, at naar — jeg kan godt sige — hele det danske Landbrug ønsker Frihandel, er det hverken begrundet paa Overmod eller paa for stor en Selvtillid, men det er, fordi vi Tid efter anden klarere og klarere ere komne til at forstaa hele Beskyttelsessystemet som værende, jeg kunde næsten sige, Humbug, thi i Virkeligheden er det ikke andet. Vi ere nemlig blevne klare over, at de høje Toldmure, som vore Nabolande bygge op for at forhindre vor Udførsel — jeg skal særlig holde mig til Landbrugsprodukter —, i Virkeligheden ikke medføre, at Tabet kommer til at gaa ud over os, det maa bæres af vedkommende Lands egen Befolkning. Jeg kan